

Donner

worden gejaagd op die dieren. Dat zijn allemaal overwegingen die hierbij een rol spelen.

Mevrouw **Ouwehand** (PvdD): Het dreigt nog bijna grappig te worden vandaag, maar dat is het natuurlijk helemaal niet. De minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit heeft de Kamer namelijk welbewust geschoffeerd. De Kamer heeft de minister gevraagd: hoe staat het met die herten op Terschelling? Wij hebben niet zomaar gevraagd: kunt u eventjes de stand van zaken geven? Wij hebben welbewust gevraagd: hoe staat u tegenover de signalen dat ze wellicht zullen worden afgeschoten, omdat de burgemeester van Terschelling dat al eerder in de media heeft laten weten? Die vragen komen dan terecht bij de minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit. Er volgt een nietszeggend briefje waarin over de eventuele afwegingen voor afschot niets wordt gezegd. Vervolgens voeren wij een AO waarin wij de vragen herhalen. Dan hoor ik hier de plaatsvervanger van de minister zeggen: het is bijna krokusvakantie, wij zouden verdoven tot eind januari en daarna is het broedseizoen.

De **voorzitter**: Mevrouw Ouwehand, stel uw vraag.

Mevrouw **Ouwehand** (PvdD): De vraag komt eraan. Waarom kan minister Donner niet zeggen waarom de minister geen antwoord heeft gegeven op de vragen die heel duidelijk door de Kamer zijn gesteld, waardoor wij op dit moment in de situatie zitten waarin de Kamer eigenlijk buitenspel wordt geplaatst?

Minister **Donner**: Donderdag is uitvoerig op alle vragen van de Kamer geantwoord. Op dat moment was de inzet ook verdoven. Zo was de situatie eenvoudigweg. Nadat weer bijna een week op die dieren was gejaagd, moest donderdag en vrijdag echter worden geconstateerd dat dit geen enkel resultaat had opgeleverd, dat ieder verder uitstel ertoe zou leiden dat dit door de voorjaarsvakantie en vervolgens door het broedseizoen ging lopen en dat de tijd derhalve ontbrak. Dit zijn geen beslissingen die je neemt en waarbij je vervolgens weer eens rustig de tijd kunt nemen om daarover te discussiëren. Als je zoiets doet, moet je het ook uitvoeren. Dat is de verantwoordelijkheid van bestuur.

Vragen van het lid Jan de Vries aan de staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport over **het bericht dat een te lage eigen bijdrage aan de AWBZ de overheid vele miljoenen kan kosten.**

De heer **Jan de Vries** (CDA): Voorzitter. Vorige maand hebben 53.000 gehandicapten, ouderen en anderen die in een zorginstelling verblijven, een verkeerde beschikking voor het vaststellen van hun eigen bijdrage ontvangen. Voor al deze mensen is de bijdrage te laag vastgesteld. Het gaat soms om honderden of duizenden euro's per jaar. "Een mooie meevaller", zo zou je zeggen. Helaas heeft het Centraal Administratie Kantoor inmiddels de fout ontdekt. Het gaat nog deze maand een nieuwe beschikking sturen, aldus de website van het CAK. Bij deze beschikking zijn de gegevens over de buitengewone

uitgaven meegeteld bij het bepalen van het verzamelinkomen.

Ik heb daarover de volgende vragen. Hoe is het mogelijk dat opnieuw op deze grote schaal fouten worden gemaakt bij het vaststellen van de eigen bijdrage? Had het CAK niet zelf kunnen ontdekken dat de gebruikte gegevens niet klopten?

Het scheelt de overheid tientallen miljoenen aan inkomsten als de bijdrage niet opnieuw wordt vastgesteld. Hoe zit het echter met de rechtszekerheid van de 53.000 ouderen en gehandicapten? Zij ontvingen tenslotte een beschikking met daarop het woord "definitief".

Veel ouderen en gehandicapten hebben misschien inmiddels hun bestedingspatroon aan de lagere eigen bijdrage aangepast. Dat is begrijpelijk, maar wat betekent dit voor hen als zij straks alsnog met terugwerkende kracht een hogere eigen bijdrage moeten betalen? Het CAK zegt dat een betalingsregeling mogelijk is. Platform VG wil met de staatssecretaris in gesprek over een acceptabele regeling. Wat gaat de staatssecretaris doen om te voorkomen dat veel ouderen en gehandicapten door de fouten van het CAK in financiële nood komen te verkeren?

Staatssecretaris **Bussemaker**: Voorzitter. Helaas klopt het dat de eigen bijdrage aan de AWBZ voor bewoners van instellingen voor 2009 niet goed is vastgesteld bij maximaal 53.000 cliënten. Daardoor is in de in januari 2009 verzonden beschikkingen een te lage eigen bijdrage vermeld. Dat is niet de schuld van het CAK. Het CAK heeft namelijk niet in alle gevallen de juiste en volledige gegevens over de buitengewone uitgaven ontvangen van de Belastingdienst.

De vraag is vervolgens: wat gebeurt daarmee? Op het moment dat het CAK dit heeft vernomen, heeft het contact met mij opgenomen en is er direct contact gelegd met de Belastingdienst en met mijn collega van Financiën. Er is daarna door zowel de Belastingdienst als het CAK voortvarend opgetreden, zodat verzekerden duidelijkheid wordt verschaft over de juiste hoogte van de eigen bijdrage. Deze week krijgen alle betrokkenen een brief; de meeste betrokkenen hebben deze brief gisteren of vandaag al ontvangen. Bij deze brief zit ook een nieuwe factuur over de maand januari. Zij moeten het resterende bedrag alsnog betalen.

De heer De Vries verwees naar de organisatie Platform VG, die wilde dat wij alle cliënten een brief zouden sturen. Dat is gebeurd. Op de website van deze organisatie heeft gestaan dat dit bedrag niet meer zou kunnen worden teruggevorderd. Dit klopt niet. Daarover is overleg gevoerd met de landsadvocaat. Het bericht op de website van Platform VG dat dit VWS vele miljoenen zou kosten, is onjuist. De verzekerde is namelijk gehouden om die bijdrage alsnog te betalen. Het is gebruikelijk dat er gecorrigeerd kan worden als onjuiste gegevens zijn gebruikt voor een beschikking.

Deze week krijgen deze mensen een uitleg en een nieuwe beschikking voor februari, en een factuur met het bedrag dat zij eventueel nog over januari moeten betalen. Voor cliënten die dat niet in een keer kunnen betalen, bestaat de mogelijkheid om daarvoor een betalingsregeling te treffen.

Bussemaker

Toen wij doorkregen dat er sprake was van een fout in de gegevens die door de Belastingdienst waren aangeleverd, is zo snel en zo goed mogelijk gehandeld als ook maar denkbaar was, opdat in ieder geval de te versturen beschikkingen voor februari in orde zouden zijn. Ik ga ervan uit dat de huidige gegevens op orde zijn.

Dit is een van de thema's die eerder bij de debatten over de Wtcg en over het CAK aan de orde zijn gekomen. Dit thema zal zeker verder worden besproken in de stuurgroepen, waar alle betrokken organisaties bij zitten.

Nogmaals, het CAK is afhankelijk van gegevens die door anderen in de keten worden aangeleverd, zoals de Belastingdienst. Dit kun je zo goed mogelijk met elkaar oplossen. Het CAK heeft daar ook zijn verantwoordelijkheid in genomen. Wij zullen er alles aan doen om ervoor te zorgen dat dit soort problemen structureel wordt aangepakt en zo veel mogelijk wordt voorkomen.

De heer **Jan de Vries** (CDA): Voorzitter. Is de staatssecretaris bereid om alsnog met Platform VG in overleg te gaan om te voorkomen dat mensen in financiële nood komen te verkeren? Alleen een betalingsregeling aanbieden lijkt mij onvoldoende.

De staatssecretaris gaat ervan uit dat de gegevens nu op orde zijn. Kunnen zorgvragers er dus van op aan dat zij dit jaar niet opnieuw met een foute beschikking worden geconfronteerd en alsnog weer een hogere eigen bijdrage moeten betalen?

De zorgvragers hebben ook geen boodschap aan fouten bij de Belastingdienst of een slechte aansluiting van de systemen, ook de CDA-fractie niet meer. Deze staatssecretaris is verantwoordelijk voor de goede inning van de eigen bijdragen. Kan zij die garanderen en heeft zij inmiddels hierover concrete prestatieafspraken gemaakt met de Belastingdienst en het CAK die niet meer tot dit soort fouten kunnen leiden?

Veel fouten ontstaan in onze ogen ook door de complexiteit van de eigenbijdrageregeling. Niet alleen voor de zorgvragers, maar ook voor ons als Kamerleden is de regeling moeilijk te begrijpen. Wordt het geen tijd om het Bijdragebesluit zorg integraal te herzien en vooral ook te vereenvoudigen? Graag een reactie van de staatssecretaris.

Staatssecretaris **Bussemaker**: Voorzitter. Ik ben graag bereid om nog eens met Platform VG te overleggen. Voor zover ik weet, is er al eens overleg geweest omdat de informatie op zijn website niet klopte. Daarom is die er ook van afgehaald. Natuurlijk zijn wij altijd bereid om er nog eens mee te gaan overleggen.

De heer De Vries vroeg of er niet nogmaals een foute beschikking zou komen. U zult begrijpen dat er mij veel aan gelegen is om ervoor te zorgen dat mensen geen foute beschikking meer krijgen. Maar, hoe vervelend ook, het CAK moet ervan uitgaan dat de aangeleverde informatie juist is. Natuurlijk is er onmiddellijk overleg met de Belastingdienst over gevoerd. Mijn collega van Financiën heeft bevestigd dat de informatie over die 53.000 gevallen nu echt goed is, dus dat daar niet nog een keer veranderingen in worden aangebracht. Er zijn daarover dus afspraken met de Belastingdienst gemaakt.

De heer De Vries sprak over het bijdragebesluit, maar wij hebben het nu over de uitvoering van de inning van de eigen bijdragen. Dat is echt iets anders dan de berekening van de eigen bijdrage. Deze twee dingen hebben niets met elkaar te maken en dat hebben wij al

gewisseld bij het debat over de Wtcg. Toen heb ik al aangegeven dat ik geen aanleiding zie om dat besluit aan te passen, maar dat ik wel aanleiding zag om de dienstverlening aan cliënten te verbeteren, ervoor te zorgen dat de andere organisaties die in die keten gegevens moeten aanleveren erop aangesproken worden dat de kwaliteit van die gegevens goed moet zijn, en dat wij ook bezien hoe wij dat zo veel mogelijk in contractuele afspraken kunnen vastleggen. U kunt ervan op aan dat ik, mocht het nodig zijn, direct weer contact met mijn collega van Financiën zal opnemen.

Mevrouw **Leijten** (SP): Voorzitter. Het is duidelijk een nieuwe strategie van deze staatssecretaris en het Centraal Administratie Kantoor om anderen de schuld te geven, maar wij weten dat de problemen bij het CAK zich al jaren voortslepen, en nu weer een verkeerde berekening. Ik kan u zeggen – de Ombudsman zal dat ook kunnen, want hij zit daar bovenop – dat mensen naheffingen krijgen over 2007 en 2008 van duizenden euro's. Is de staatssecretaris bereid om de fouten die de Belastingdienst en de zorgverzekeraars maken en die het CAK nog eens verdubbelt niet op het bordje van die mensen te leggen en die naheffingen kwijt te schelden?

Staatssecretaris **Bussemaker**: Voorzitter. Als het gaat om de groep van klachten over 2007 en 2008 zult u weten dat er bij zo'n 170 cliënten nog echt sprake is van problemen die al langer spelen. Het CAK heeft daarvan aangegeven dat het die voor 1 april zal oplossen. Er is nu maandelijks overleg met de Ombudsman.

Het lijkt mij niet wenselijk om tot kwijtschelding over te gaan. Dat gebeurt ook niet bij andere overheidsorganisaties, zoals de Belastingdienst. Die stuurt dan ook een nieuwe aanslag. Het zou bovendien rechtsongelijkheid met zich brengen. Daarom is het van het grootste belang dat dergelijke fouten zo snel mogelijk worden gecorrigeerd en daar is de laatste weken dan ook hard op ingezet.

Mevrouw **Van Miltenburg** (VVD): Ik heb goed naar het antwoord van de staatssecretaris geluisterd en ik heb begrepen dat een definitieve beschikking volgens dit kabinet nooit definitief is. De beschikking kan altijd achteraf nog worden herzien. Wat betekent dit voor de rechtspositie van mensen die een beschikking krijgen?

Ik heb nog een aanvullende vraag over de oorzaak van dit probleem. Wil de staatssecretaris toezeggen dat zij samen met de staatssecretaris van Financiën een brief aan de Kamer opstelt waarin uiteen wordt gezet wat er in deze 53.000 gevallen mis is gegaan bij de aanlevering van de gegevens door de Belastingdienst?

Staatssecretaris **Bussemaker**: Het is niet waar dat een definitieve beschikking niet veranderd zou kunnen worden door dit kabinet. Dit is een juridisch feit en dus geen politiek besluit. Over dit juridische besluit heb ik overleg gehad met de landsadvocaat en vervolgens met VG Belang en naar aanleiding daarvan is de informatie op de website aangepast. Dit geldt overigens ook voor andere beschikkingen, bijvoorbeeld voor de huurtoeslag en de zorgtoeslag. Ook daar kunnen aanpassingen plaatsvinden.

Ik voldoe graag aan het verzoek om de Kamer gedetailleerder te informeren wat hier nu precies is

Bussemaker

gebeurd en wat wij hebben gedaan om het probleem op te lossen.

De heer **Omtzigt** (CDA): 53.000 mensen die in niet zo'n sterke positie verkeren, krijgen een brief met een definitieve beschikking. De Belastingdienst kan die definitieve beschikking herzien als er nieuwe feiten op tafel komen. De staatssecretaris herziert een definitieve beschikking, omdat de overheid intern de zaken niet op orde heeft, omdat de Belastingdienst niet met het CAK samenwerkt en dat soort zaken. Is de staatssecretaris bereid het juridisch advies van de landsadvocaat aan de Kamer te sturen waaruit blijkt wanneer de overheid definitieve beschikkingen mag herzien als de fout aan de kant van de overheid is gemaakt?

In januari heeft iedereen een definitieve beschikking ontvangen, maar ik plaats het woord definitief hier tussen aanhalingstekens. Kan de staatssecretaris aangeven hoeveel beschikkingen daarvan vóór 1 maart opnieuw worden vastgesteld en hoeveel beschikkingen vóór 1 juni opnieuw worden vastgesteld? Dan kunnen zij zien hoeveel definitieve beschikkingen op 1 juni nog definitief zijn.

Staatssecretaris **Bussemaker**: Wij hebben informatie ingewonnen bij de landsadvocaat. Daaruit blijkt dat het gebruikelijk is dat er een correctie plaatsvindt indien onjuiste gegevens zijn gebruikt voor een beschikking. Dit sluit aan bij de rechtspraak en is gebaseerd op jurisprudentie. Daarom vinden wij dat wij dit besluit kunnen nemen. Het is dus niet lichtzinnig genomen; er is goed naar gekeken.

Wij doen er alles aan om er nu voor te zorgen dat de informatie over de 53.000 cliënten waarover wij het hebben, nu wel correct wordt aangeleverd. Dat heeft de Belastingdienst mij ook toegezegd. Voor zover ik het kan overzien, ben ik graag bereid om de gegevens die wij hebben, mee te nemen in de brief die ik mevrouw Van Miltenburg zonet heb toegezegd.

De **voorzitter**: De heer Omtzigt vroeg ook naar een afschrift van het advies van de landsadvocaat.

Staatssecretaris **Bussemaker**: Dit is wat wij met de landsadvocaat gewisseld hebben. Ik weet niet of het op schrift is gesteld, maar ik zal bekijken hoe ik daaraan in de toegezegde brief vorm kan geven.

Mevrouw **Sap** (GroenLinks): Voor ons weegt zwaar dat 53.000 mensen door de schuld van de overheid een foute beschikking hebben gekregen. Het gaat ook nog eens om 53.000 mensen die door nieuw beleid van de overheid ook mochten verwachten dat de bijdrage lager zou zijn. Zij hebben daarop wellicht geanticipeerd en zij konden denken dat het een goede beschikking was. Er zijn bovendien al jarenlang problemen bij het Centraal Administratie Kantoor. De staatssecretaris heeft in een debat over de Wet tegemoetkoming chronisch zieken en gehandicapten, geweigerd om daaraan haar politieke lot te verbinden. Dit alles doet bij mij de vraag rijzen hoe wij goede prikkels kunnen creëren, zodat de overheid haar burgers eindelijk gaat leveren wat zij belooft. Moeten wij voor die 53.000 mensen niet op zijn minst een schade-loosstelling regelen?

Staatssecretaris **Bussemaker**: Als wij dat zouden doen,

dan zouden wij rechtsongelijkheid creëren tussen de mensen die een lagere eigen bijdrage hebben betaald en de mensen die de hogere eigen bijdrage hebben betaald. De overheid mag geen rechtsongelijkheid creëren. Ik snap de zorg van mevrouw Sap; het is ook mijn zorg. Juist omdat de eigen bijdrage omlaag zou gaan – met 8% voor mensen boven de 65 en met 16% voor de mensen onder de 65 – is het heel vervelend als je zou kunnen denken dat dit het eindbedrag is. Het is daarom van het allergrootste belang dat de keten verbeterd wordt en dat ook de andere organisaties hun verantwoordelijkheid nemen. Ik kan het doen vanuit het CAK, maar ik moet het wel doen met anderen en dus ook met collega's. Wij moeten echt samen optrekken om te zorgen dat een en ander verbetert, in het belang van deze cliënten.

Het CAK heeft de informatie op de website gezet en een brief aan cliënten gestuurd, zodra deze fouten herkend werden en duidelijk was waaraan het lag en welke groep het ongeveer betrof. Daardoor heeft er niet meer dan enkele weken gezeten tussen het moment waarop men de beschikking heeft gekregen en het moment waarop men precies wist waar men aan toe is.

Vragen van het lid Koşer Kaya aan de staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport over **het bericht "Commissie embryoselectie laat op zich wachten"**.

Mevrouw **Koşer Kaya** (D66): Voorzitter. Vorig jaar liep een conflict over embryoselectie binnen het kabinet hoog op. Kabinetsleden rolden over straat over de vraag of ouders ervoor mogen kiezen om erfelijke vormen van kanker en andere ziekten niet aan hun kinderen door te geven. De ruzie zorgde voor veel commotie bij ouders die overwogen om gebruik te maken van de techniek. Uiteindelijk gaven de ChristenUnie en het CDA hun principiële standpunt op. De rust leek weergekeerd en ik heb de staatssecretaris ook gecompimenteerd met het feit dat zij iedereen op één lijn had gekregen.

Vorige week heeft het kabinet echter opnieuw voor onrust gezorgd. Zeven maanden geleden beloofde het kabinet om een commissie in te stellen, die beoordeelt of embryoselectie ook bij andere erfelijke ziekten mag worden toegepast. Die commissie is er nog niet. Dat verbaast en bevreemdt mij. Waarom gaat het kabinet zo onzorgvuldig om met deze kwestie? Niet alleen inhoudelijk wekt deze gang van zaken verbazing. Als het kabinet in één tak van sport daadkracht toont, is het wel in het benoemen van commissies. Waarom lukt dat hiermee niet, ondanks deze bedrevenheid van het kabinet?

Ik heb drie vragen aan de staatssecretaris. Waarom is de commissie nog niet ingesteld? Wanneer kan zij haar belofte gestand doen dat er een commissie zal worden ingesteld? Staat het gynaecologen in Maastricht vrij om naar eigen inzicht te handelen nu er voorlopig nog geen commissie is of kan het ontbreken van een commissie leiden tot vertraging van embryoselectie bij nieuwe erfelijke ziekten?

Staatssecretaris **Bussemaker**: Voorzitter. Het is goed om